

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM EA -A-167.11

Samoegyi népköltészet 2.

AMERIKA'S DALOK

4 OLDAL

Amerikás dal

Elindultam Délamerika felé,
Visszanézek szép magyar hazám felé,
Visszanézek szép magyar hazám felé,
Még a nap is busulva megy lefelé.
 án fehér kendő integet,
Gyere által kisangyalom, ha lehet,
Által mennék, de a révész nem visz át,
Igy hát babám ritkán láthatjuk egymást.
Ha meghalok, meghagyom a babámnak,
Ne sirasson engemet csak vasánap,
Mert vasárnap ráér engem siratni,
Könnyeivel a siromat öntözni.

Andocsi asszonyok.

Amerika hegyes-völgyes határa,
De sok kislány átkot mondott reája,
Átkozott légy Amerika öröke,
Ha láthatne, kibujdosnék belőle.
/Csakhogy egyszer kijöhettek belőle/
Kaptam én a jó anyámtól levelet,
Gyere haza édes fiam, ha lehet!
Hazamennék, nincs egy magyar dollárom,
Amivel a hajójagyt kiváltom.

Somogyudvarhely, Csire Ákos, 1936

Amerikás dalok

Mikor mentem Délamerika felé,
Visszanéztem szép magyar gazám felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Még a nap is busan süttött lefelé.

Nevijerkba megállott a gőzhajó,
tetjébe megszóllalt a bandaszó,
Négy sarkára fehér ászló van tűzve,
Isten veled magyar hazám örökre.

Amerikát három évig bujdostam,
Kibujdosnék benne, de nem tudok,
Kibujdosnék, de a tenger keritti,
A szívemet a bubánat megöli.

Értény, Ágyik Jánosné, 1902

Fesském, fecském, édes fecském,
Vidd el az én levelecském!
Vidd el Dél-Amerikába,
Tedd a babám ablakába!

Hogyha kérdi, honnan jöttél,
Kinek a postássa lettél?
Azé a szép barna piros lányé,
Az én kedves mariskámé.

Öreglak, Árpk László, 1902.

Elindult a hajó Amerikába,
Sok magyarnak könnyes lett az orcája,
Isten veled feleségem, családom,
Teértetek a világot bejárom.

Hosszu az ut, a tenger meg hullámzik,
Könnyeimtől a zsebkendőm elázik,
Isten veled Magyarország, szép hazám,
Ki tudja, hogy látlak-e még ezután!

Aki meghalt, a tengerbe bevetik,
A holt testét a nagy halak megeszik,
Csontjait a hullámok kopogtatják,
Odahaza a kis árvák siratják.

"A férjemnek a nagypapája kint vót Amerikába; egy vers-
szakot pedig édesapámtul tanultam".

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Elment az én uram Idegen országba,
Azt írta énnékem,
Menjek el utánna.

Nem megyek, nem megyek
Idegen országba,
Inkább meggyászolom
Háromféle gyászba.

Pénteken fehérbe,
Szombaton veresbe,
Vasárnap délután
Tiszta feketébe.

"Sz én nagyapám is, meg az uramé is amerikás volt"

Törökkoppány, Sümei Györgyné, 1936.

Mikor mentem Délamerika felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Még a nap is busan süte lefele.

Newjorkba megállott a gőzhajó,
Tetjében megszállt a bandaszó,
Négy sarkára fehér ászló van tűzve,
Isten véleg magyar hazám örökre.

Amerikát három évig bujdostam,
Kibujdósnék belőle, de nem tudtam,
Kibujdosnék, de a tenger keritti,
A szívemet a bubánat megöli.

Ertény, Ágyik Jánosné, 1903.